ព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
ជាតិ សាសនា ព្រះមហាក្សត្រ

រាជរដ្ឋាភិបាលកម្ពុជា

លេខៈ ១០ អនក្រ.បក

អនុក្រឹត្យ
ស្តីពី
នីតិវិធីនៃការអនុវត្តន៍
វិន័យចំពោះមន្ត្រីរាជការស៊ីវិល

◈◈◈◈◈◈◈◈◈

រាជរដ្ឋាភិបាលកម្ពុជា

- បានឃើញរដ្ឋធម្មនុញ្ញនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
- បានឃើញព្រះរាជក្រឹត្យរបស់ព្រះករុណា ព្រះបាទសម្តេច ព្រះនរោត្តម សីហនុវរ្ម័ន ព្រះមហាក្សត្រនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជាចុះថ្ងៃទី០១ ខែវិច្ឆិកា ឆ្នាំ១៩៩៣ ស្តីពីការតែងតាំងរាជរដ្ឋាភិបាលកម្ពុជា
- បានឃើញព្រះរាជក្រឹត្យលេខ នស.រកត ១០៩៤.៨៣ ចុះថ្ងៃទី២៤ ខែតុលា ឆ្នាំ១៩៩៤ ស្តីពីការកែសម្រួលសមាសភាពរាជរដ្ឋាភិបាលកម្ពុជា
- បានឃើញព្រះរាជក្រឹត្យលេខ នស.រកត.១០៩៤.៩០ ចុះថ្ងៃទី៣១ ខែតុលា ឆ្នាំ១៩៩៤ ស្តីពីការកែសម្រួលសមាសភាពរាជរដ្ឋាភិបាលកម្ពុជា
- បានឃើញច្បាប់ស្តីពីការរៀបចំ និងការប្រព្រឹត្តទៅនៃគណៈរដ្ឋមន្ត្រីដែលប្រកាសអោយប្រើដោយព្រះរាជក្រមចុះថ្ងៃទី ២០ ខែកក្កដា ឆ្នាំ១៩៩៤
- បានឃើញច្បាប់ស្តីពីសហលក្ខន្តិកៈមន្ត្រីរាជការស៊ីវិលនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ដែលប្រកាសឱ្យប្រើព្រះរាជក្រមលេខ ០៦ នស.៩៤. ចុះថ្ងៃទី៣០ ខែតុលា ឆ្នាំ១៩៩៤
- បានឃើញព្រះរាជក្រមលេខ នស.រកម.០១៩៦.២៤ ចុះថ្ងៃទី២៤ មករា ១៩៩៦ស្តីពីការបង្កើតរដ្ឋលេខាធិការដ្ឋានមុខងារសាធារណៈ

- តាមសំណើររបស់ រដ្ឋលេខាធិការ នៃរដ្ឋលេខាធិការដ្ឋានមុខងារសាធារណៈ
- ដោយមានការយល់ព្រមពីគណៈរដ្ឋមន្ត្រីផង

សំរេច

ជំពូកទី១

កំហុសខាងវិស័យ

មាត្រា ១. កំហុសខាងវិស័យគឺការកើតឡើងពីការប្រព្រឹត្តិ ដោយចេតនា ឬ អចេតនា ការខាកខានមិនបានប្រព្រឹត្តិ ការភ្លេចភ្លាំង ការធ្វេសប្រហែស ការខ្ជីខ្ជា និងរាល់ការបំពានទៅលើជំពូកទី៥ នៃច្បាប់ស្តីពីសហលក្ខន្តិកៈមន្ត្រីរាជការស៊ីវិល នៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ត្រង់មាត្រា ៣៣ ៣៤ ៣៥ ៣៧ ៣៨ ៣៩ ដែលកំណត់តាមឆន្ទានុសិទ្ធិ នៃអាជ្ញាធរដាក់វិន័យថា ជាការខ្វះខាតក្នុងកាតព្វកិច្ចបំពេញការងារ ។

មាត្រា ២. រាល់កំហុសខាងវិន័យ ដែលប្រព្រឹត្តដោយអ្នករាជការណាម្នាក់តំរូវឱ្យអ្នករាជការនោះទទួលទណ្ឌកម្មខាងវិន័យ ដែលមានចែងក្នុងមាត្រា៤០ នៃច្បាប់ស្តីពីសហលក្ខន្តិកៈមន្ត្រីរាជការស៊ីវិល នៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ។ កំហុសខាងវិន័យ កំហុសខាងរដ្ឋប្បវេណី និងកំហុសខាងព្រហ្មទណ្ឌមានភាពស្វយ័តរវាងគ្នា ។ ទណ្ឌកម្មរដ្ឋប្បវេណី ឬទណ្ឌកម្មព្រហ្មទណ្ឌ ក៏មានភាពស្វយ័តរវាងគ្នាដែរ ។

-ជំពូកទី២

នីតិវិធីអនុវត្តវិន័យពាក់ព័ន្ធនិងទណ្ឌកម្មថ្នាក់ទី ១

មាត្រា ៣. មន្ត្រីរាជការជាប់ចោទប្រកាន់ មានសិទ្ធិសុំមើលសំណុំរឿងខ្លួន តាមល័ក្ខខ័ណ្ឌដែលមានចែងក្នុងមាត្រា៦ នៃច្បាប់ស្តីពីសហលក្ខន្តិកៈមន្ត្រីរាជការស៊ីវិល នៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ការសុំមើលសំណុំរឿងត្រូវធ្វើឡើងក្នុងរយៈពេល ១៥ថ្ងៃ ក្រោយពីបានទទួលដំណឹងជាផ្លូវការ ពីប្រធានអង្គភាព ឬស្ថាប័នសាមី ។ អ្នកទទួលខុសត្រូវសំណុំរឿងត្រូវរក្សាការសំងាត់នូវឈ្មោះសាក្សី ។ សាមីខ្លួនអាចធ្វើលិខិតតវ៉ាទៅប្រធានស្ថាប័នក្នុងរយៈពេលយ៉ាងយូរ១៥ថ្ងៃ ក្រោយពីបានមើលសំណុំរឿង ។

មាត្រា ៤. ក្រោយពីបានទទួលការពន្យល់ដោះសា ឬក្នុងករណីដែលគ្មានការដោះសាពីអ្នករាជការក្នុងរយៈពេលកំណត់ដូចខាងលើ ប្រធានស្ថាប័នអាចសំរេចយកចំណុចណាមួយដូចខាងក្រោមៈ

- ទុកសំណុំរឿងដោយមិនបាច់មានវិធានការបន្ត
- ធ្វើការស្តីបន្ទោស
- មានវិធានការដាក់ទណ្ឌកម្មខាងវិន័យ ថ្នាក់ទីមួយផ្សេងទៀតតាមនីតិវិធី ។

មាត្រា ៥. រូបភាពវិន័យស្តីបន្ទោសត្រូវធ្វើជាលិខិតផ្ញើទៅសាមីខ្លួនដោយប្រធានអង្គភាព ឬ ប្រធានស្ថាប័ន ។ លិខិត ស្តីបន្ទោសនេះ អស់ប្រសិទ្ធភាពក្រោយរយៈពេល ១ឆ្នាំ លើកលែងតែក្នុងរយៈពេលនោះសាមីខ្លួនបានប្រព្រឹត្តខុសឆ្គងអ្វីមួយបន្ថែមទៀត ។ រូបភាព វិន័យស្តីបន្ទោសដែលមានចំណារក្នុងសំណុំលិខិតផ្ទាល់ខ្លួនការផ្លាស់ដោយបង្ខំ និងការលុបឈ្មោះចេញពីតារាងឡើងឋានន្តរស័ក្តិ ឬ ថ្នាក់ត្រូវសំរេចតាមព្រះរាជក្រឹត្យ អនុក្រឹត្យ ឬប្រកាស ។

ការស្តីបន្ទោសដែលមានចំណារក្នុងសំណុំលិខិតផ្ទាល់ខ្លួន ការ ផ្លាស់ដោយបង្ខំអាចមានប្រសិទ្ធិភាព រយៈពេល ២ឆ្នាំ ក្នុងករណីសាមីខ្លួនមិនបានប្រព្រឹត្តិខុសថ្មីទៀត ។

ចំពោះការផ្លាស់ដោយបង្ខំសាមីខ្លួនពុំមានសិទ្ធិវិលត្រឡប់មកកាន់តំណែងដើមវិញជាស្វ័យប្រវត្តិ ។

ការលុបឈ្មោះចេញពីតារាងឡើងឋានន្តរសក្តិឬថ្នាក់ត្រូវអនុវត្តក្នុងឆ្នាំរហូតដល់ពេលធ្វើតារាងឡើងឋានន្តរសក្តិថ្នាក់នៃឆ្នាំបន្ទាប់ ។

ទណ្ឌកម្មនេះនឹងអស់ប្រសិទ្ធិភាពលុះណាតែក្នុងរយៈពេលខាងលើ សាមីខ្លួនពុំបានប្រព្រឹត្តិខុសឆ្គងអ្វីមួយបន្ថែមទៀត ហើយករណីនេះត្រូវបញ្ជាក់ច្បាស់ក្នុងព្រះរាជក្រឹត្យ អនុក្រឹត្យ ឬប្រកាសដាក់ទណ្ឌកម្ម ។

ជំពូកទី៣

នីតិវិធីអនុវត្តវិន័យពាក់ព័ន្ធនិងទណ្ឌកម្មថ្នាក់ទី ២

មាត្រា ៦. រូបភាពវិន័យថ្នាក់ទី២ មាន ៖

ក. ស្តីបន្ទោសជាទម្ងន់បណ្តាលឱ្យលុបចេញពីតារាងឡើងឋានន្តរស័ក្តិ ឬ ថ្នាក់បើសិនជាមានចុះឈ្មោះហើយ ឬធ្វើឱ្យយឺតក្នុងការឡើងឋានន្តរស័ក្តិ ឬ ថ្នាក់ក្នុងថេរវេលាមួយមានកំណត់តែមិនត្រូវអោយលើសពី២ឆ្នាំក្នុងការតម្លើងឋានន្តរស័ក្តិ ឬថ្នាក់តាមវេនជ្រើសរើសឬតាមវេនអតីតភាព ។

ខ. ដាក់ឱ្យនៅទំនេរគ្មានបៀវត្ស មិនឱ្យលើសពី១ឆ្នាំ ។

គ. បន្ថយឋានន្តរស័ក្តិ ឬថ្នាក់ ១ថ្នាក់ ឬច្រើនថ្នាក់ ។

ឃ.ដាក់ឱ្យចូលនិវត្តន៍មុនកំណត់ ឬបញ្ឈប់ពីការងារដោយបង្ខំ ។

ង. បណ្តេញចេញពីមុខតំណែងមន្ត្រីរាជការ ។

ការចោទប្រកាន់អំពីកំហុសខាងវិន័យថ្នាក់ទី២ ត្រូវមានការអង្កេតជាមុនសិន ។ ការអង្កេតត្រូវប្រគល់ឱ្យតំណាងប្រធានស្ថាប័នសាមីមួយរូប ឬ ច្រើនរូប ដែលមានឋានន្តរស័ក្តិ និងថ្នាក់ខ្ពស់ជាង ឬ មានឋានន្តរស័ក្តិស្មើគ្នា តែមានអតីតភាពការងារច្រើនជាងអ្នករាជការដែលត្រូវជាប់ចោទប្រកាន់ ។ ក្នុងការអង្កេតសាមីខ្លួន ត្រូវបានអញ្ជើញជាផ្លូវការមកមើលសំណុំរឿងខ្លួន និងតវ៉ាតាមលក្ខខ័ណ្ឌ និងពេលវេលាដូចមានចែងក្នុងមាត្រា៣ នៃអនុក្រឹត្យនេះ ។ ការអង្កេតនេះមានរយៈពេល២ខែ យ៉ាងយូរ ។

សំណុំរឿងអង្កេតរួចហើយត្រូវបញ្ជូនទៅប្រធានស្ថាប័ន ដើម្បី ពិនិត្យនិងសំរេចថាគួរបញ្ជូនអ្នករាជការជាប់ចោទប្រកាន់នោះ ឱ្យទៅក្រុមប្រឹក្សាវិន័យ ឬក៏សំរេចថា បញ្ឈប់ការចោទប្រកាន់វិញ ឬដាក់វិន័យត្រឹមថ្នាក់

ទី១ ។ ក្នុង ករណីដែលប្រធានស្ថាប័នយល់ថា គួរ បន្តការចោទប្រកាន់សំណុំរឿងត្រូវបញ្ជូនទៅក្រុមប្រឹក្សាវិន័យ ។

របាយការណ៍ឬការវាយតម្លៃរបស់អធិការដ្ឋាន ឬ អគ្គាធិការដ្ឋាន មាន លក្ខណៈចាំបាច់សំរាប់ប្រធានស្ថាប័ន ក្នុងករណីដែលការចោទប្រកាន់មិនប៉ះពាល់ដល់អធិការឬអគ្គាធិការ ។

មាត្រា ៧. ការតែងតាំងក្រុមប្រឹក្សាវិន័យត្រូវសំរេចដោយ ព្រះរាជក្រឹត្យ អនុក្រឹត្យ ឬប្រកាស ។ ក្រុមប្រឹក្សាវិន័យត្រូវបានបង្កើតឡើងទៅតាមករណីជាក់ស្តែងនីមួយៗ នៅពេលដែលមានបញ្ហាខាងវិន័យកើតឡើង ។

មាត្រា ៨. ក្រុមប្រឹក្សាវិន័យត្រូវមានសមាជិក ៥រូប ៖

- អ្នករាជការ ៣នាក់ ចាត់តាំងដោយប្រធានស្ថាប័ន ដែលអ្នករាជការ ជាប់ចោទប្រកាន់នោះនៅក្រោមឱវាទ ក្នុងនោះម្នាក់បំពេញមុខងារជាប្រធាន ម្នាក់ ទៀតបំពេញមុខងារ ជា សមាជិករាយការណ៍ និង អ្នកទី៣ ជាសមាជិក ។
- អ្នករាជការ ២នាក់ ដែលនៅក្នុងក្របខ័ណ្ឌជាមួយគ្នា នឹង អ្នករាជការជាប់ចោទប្រកាន់ ក៏ ប៉ុន្តែមានឋានន្តរស័ក្តិខ្ពស់ជាង ឬមានអតីតភាពការងារចាស់ជាងក្នុងថ្នាក់ស្មើគ្នា ។

ក្នុងករណីអគ្គនាយក ឬអគ្គាធិការ ត្រូវបញ្ជូនទៅក្នុងក្រុមប្រឹក្សាវិន័យ ក្រុមប្រឹក្សាវិន័យត្រូវតែងតាំងដោយព្រះរាជក្រឹត្យ ក្នុងចំណោមមន្ត្រីរាជការ ដែល មានក្របខ័ណ្ឌជាមួយគ្នាមានឋានន្តរស័ក្តិខ្ពស់ជាង ឬ មានអតីតភាពការងារចាស់ជាង ក្នុងថ្នាក់ស្មើគ្នា ដែល ធ្វើការនៅអង្គភាពផ្សេង នៃស្ថាប័នជាមួយគ្នា ។ ក្នុង ករណីពុំមានមន្ត្រីរាជការ ដូចពោលខាងលើរាជរដ្ឋាភិបាលស្នើសុំសំរេចតែងតាំងក្រុមប្រឹក្សាវិន័យ ក្នុងចំណោមមន្ត្រីជាន់ខ្ពស់មកពីស្ថាប័នផ្សេងៗក៏បាន ។

មិនអាចចាត់តាំងអោយចូលក្នុងក្រុមប្រឹក្សាវិន័យនេះបាន អ្នករាជការណា ដែលជាអ្នកធ្វើពាក្យបណ្តឹងចំពោះអ្នករាជការជាប់ចោទប្រកាន់ ឬជាក្រុមញាតិ រហូតដល់ជួរទី៣របស់អ្នករាជការជាប់ចោទប្រកាន់នោះ ។

មាត្រា ៩. ក្រោយពេលក្រុមប្រឹក្សាវិន័យត្រូវបានតែងតាំងរួចហើយ ប្រធាន ស្ថាប័ន ដែល គ្រប់គ្រងអ្នករាជការនោះ ត្រូវបញ្ជូនសំណុំរឿងទាំងអស់ ពាក់ ព័ន្ធនឹងអ្នករាជការជាប់ចោទប្រកាន់ ទៅ អោយប្រធានក្រុមប្រឹក្សាវិន័យ ដែលត្រូវបញ្ជូនទៅឱ្យសមាជិករាយការណ៍ ។

មាត្រា ១០. សមាជិករាយការណ៍ត្រូវអោយអ្នករាជការជាប់ចោទប្រកាន់មើលសំណុំរឿងផ្ទាល់ខ្លួន និងឱ្យផ្តល់នូវបញ្ជីកសិណសាក្សី ព្រមទាំងឈ្មោះតំណាងការពារខ្លួន ។ បន្ទាប់មកសមាជិករាយការណ៍ត្រូវធ្វើអង្កេតស៊ើបសួររឿងនោះដោយ ៖

- ទាររកសំអាងផ្សេងៗ បើសិនជាការចាំបាច់ ។
- ស្រង់យកចម្លើយរបស់កសិណសាក្សីបើសិនជាមាន ។
- ស្តាប់ការពន្យល់ផ្ទាល់មាត់ និងមតិតំណាងការពារដែលជាអ្នករាជការ ។
- ទទួលយកពាក្យតវ៉ារបស់អ្នករាជការជាប់ចោទប្រកាន់ ។

សមាជិករាយការណ៍ ត្រូវធ្វើរបាយការណ៍ជាលាយល័ក្ខអក្សរពីលទ្ធផលអង្កេត ដោយមិនបញ្ចេញយោបល់ផ្ទាល់ខ្លួនក្នុងរយៈពេល១៥ថ្ងៃយ៉ាងយូរ ហើយបញ្ជូនរបាយការណ៍ជាបន្ទាន់ទៅប្រធានក្រុមប្រឹក្សាវិន័យ ។

មាត្រា ១១. ក្រោយពេលដែលបានទទួលរបាយការណ៍ ក្រុមប្រឹក្សាវិន័យត្រូវកោះប្រជុំយ៉ាងយូរក្នុងរយៈពេល១៥ថ្ងៃ ។ ក្នុងករណីសំណុំលិខិតមិនទាន់គ្រប់គ្រាន់ ប្រធានអាចបង្គាប់ឱ្យសមាជិករាយការណ៍រកពតិមានបន្ថែមទៀតនិងពន្យាពេលប្រជុំទៅថ្ងៃក្រោយបាន ព្រមទាំងអាចចាត់វិធានការផ្សេងៗដែលមានសារៈប្រយោជន៍ដើម្បីរកការពិត និងកុំឱ្យប៉ះពាល់ដល់សេចក្តីវិនិច្ឆ័យ របស់តុលាការក្នុងករណីដែលតុលាការបានសំរេចពីមុនមកហើយ ។

ការស្រាវជ្រាវខាងលើនេះ មិនត្រូវអោយលើសពី ២ខែឡើយ ។

ក្នុងករណីចាំបាច់ដែលមានភាពពិបាកក្នុងការស្រាវជ្រាវពតិមានប្រធានក្រុមប្រឹក្សាវិន័យអាចពន្យារពេលប្រជុំបានត្រឹមតែ ២ខែទៀត ។

មាត្រា១២. ក្រុមប្រឹក្សាវិន័យបើកការប្រជុំតាមសេចក្តីអញ្ជើញរបស់ប្រធាន ដោយត្រូវតែមានវត្តមានសមាជិកគ្រប់ចំនួន ។ ក្នុងករណីដែលសមាជិកណាមួយអវត្តមាន ដោយមានធុរៈ ប្រធានស្ថាប័ន ត្រូវមានវិធានការបំពេញបន្ថែមសមាជិកថ្មី ជំនួសបង្គ្រប់ ។ អ្នករាជការជាប់ចោទប្រកាន់ ត្រូវតែចូលបង្ហាញខ្លួនតាមការអញ្ជើញនោះ ។ អ្នករាជការចោទប្រកាន់ ដែល ចូលបង្ហាញខ្លួនតាមការអញ្ជើញ អាច នាំតំណាងការពារខ្លួនដោយផ្ទាល់មាត់ ឬដោយលាយលក្ខ័អក្សរ ។

មាត្រា១៣. ក្រោយពីពិភាក្សាសាកសួរយកពតិមានចប់សព្វគ្រប់ហើយ ក្រុម ប្រឹក្សាវិន័យថយទៅពិគ្រោះពិចារណា សន្និដ្ឋានដោយសម្ងាត់ ។ បន្ទាប់ មកក្រុមប្រឹក្សាវិន័យធ្វើការបោះឆ្នោត ដោយសម្ងាត់ជាបន្តបន្ទាប់ ចាប់ តាំងពីទណ្ឌកម្មខាងវិន័យកំរិតខ្ពស់បំផុតចុះមក ។ ការ បើកសន្លឹកឆ្នោតត្រូវបើកទាំងអស់តែម្តងនៅពេលបោះឆ្នោតតាមកំរិតទណ្ឌកម្មនីមួយៗ រួចហើយបើមានសម្លេងស្មើគ្នាត្រូវបោះឆ្នោតលើកំរិតទណ្ឌកម្មខាងវិន័យនោះម្តងទៀត ។

មាត្រា១៤. កំណត់ហេតុលទ្ធផលនៃការពិភាក្សា និងការបោះឆ្នោតសម្ងាត់នេះប្រធាន ក្រុមប្រឹក្សាវិន័យត្រូវធ្វើភ្លាម រួចបញ្ជូនទៅសាមីខ្លួន អោយ ទទួលយកដោយមានចុះហត្ថលេខាបញ្ជាក់មកវិញផង ។ ក្នុង ករណីដែលមន្ត្រី រាជការជាប់ចោទប្រកាន់ មិន ព្រមទទួលសេចក្តីជូនដំណឹងនេះទេ ក្រុម ប្រឹក្សាវិន័យ ក៏ នៅតែមានសិទ្ធិ បញ្ជូន សំណុំរឿងទៅប្រធានស្ថាប័នពិនិត្យ និង សំរេចដោយរាយការណ៍ជាលាយល័ក្ខអក្សរថា សាមី ខ្លួនមិនព្រមចុះហត្ថលេខាលើសេចក្តីជូនដំណឹងរបស់ក្រុមប្រឹក្សាវិន័យទេ ។

មាត្រា១៥. ថ្នាក់មានសមត្ថកិច្ចក្នុងការសំរេចដាក់ទណ្ឌកម្មខាងវិន័យ មិនចាំបាច់ថាត្រូវតែសំរេចតាមយោបល់របស់ក្រុមប្រឹក្សាវិន័យឡើយ ។ ក្នុង ករណីដែលក្រុមប្រឹក្សាវិន័យយល់ឃើញថា មាន កំហុសថ្នាក់មានសមត្ថកិច្ចអាចមិនយកតាមយោបល់របស់ក្រុមប្រឹក្សាវិន័យ ដោយ បញ្ជាក់ពីមូលហេតុជាលាយលក្ខ័អក្សរ និង សំរេចដាក់ទណ្ឌកម្មខាងវិន័យថ្នាក់ទី២ ណាមួយស្រាលជាងសំណើរបស់ក្រុមប្រឹក្សាវិន័យ ។

មាត្រា១៦. ទណ្ឌកម្មជាស្ថាពរ ត្រូវកំណត់ដោយព្រះរាជក្រឹត្យ អនុក្រឹត្យ ឬប្រកាស ។

ជំពូកទី៤

នីតិវិធីអនុវត្តវិន័យចំពោះអ្នករាជការជាប់ចោទប្រកាន់
ពីបទវិន័យដែលបាត់ខ្លួនរកពុំឃើញ

មាត្រា១៧. ក្នុងពេលអនុវត្តនីតិវិធីដាក់វិន័យ បើអ្នករាជការជាប់ចោទប្រកាន់បាត់ខ្លួនរកពុំឃើញ ក្នុងរយៈពេល ១៥ថ្ងៃ ជាបន្តបន្ទាប់ក្រោយពីការអញ្ជើញពីរលើក ត្រូវដាក់ឱ្យនៅក្នុងភាពទំនេរគ្មានបៀវត្សដោយបញ្ញត្តិ ។ ផុតរយៈពេល ៣ខែ បើ សាមីជនជាប់ចោទប្រកាន់នៅតែរកពុំឃើញក្រោយពីការជូនដំណឹង ២ដង ត្រូវ លុបឈ្មោះចេញពីក្របខ័ណ្ឌ ។

ជំពូកទី៥
អវសានប្បញ្ញត្តិ

មាត្រា១៨. បទបញ្ញត្តិ ទាំងឡាយណា ដែលផ្ទុយនឹងអនុក្រឹត្យនេះត្រូវទុកជានិរាករណ៍ ។

មាត្រា១៩. សហរដ្ឋមន្ត្រីទទួលបន្ទុកទីស្តីការគណៈរដ្ឋមន្ត្រី រដ្ឋមន្ត្រីគ្រប់ក្រសួង រដ្ឋមន្ត្រីគ្រប់ក្រសួង រដ្ឋលេខាធិការគ្រប់រដ្ឋលេខាធិការដ្ឋានត្រូវទទួលអនុវត្តក្រឹត្យនេះចាប់ពីថ្ងៃឡាយព្រះ ហស្ថលេខានិងចុះហត្ថលេខាតទៅ ។

ធ្វើនៅរាជធានីភ្នំពេញ ថ្ងៃទី២៨ ខែ មករា ឆ្នាំ ១៩៩៧

បានក្រាបបង្គំទូលថ្វាយនិងជំរាបជូន
សម្តេច នាយករដ្ឋមន្ត្រីទី១និងទី២
រដ្ឋលេខាធិការ

នាយករដ្ឋមន្ត្រីទី១ **នាយករដ្ឋមន្ត្រីទី២**

នរោត្តម រណឫទ្ធិ **ហ៊ុន សែន**

<u>កន្លែងទទួល</u>

-ខុទ្ទកាល័យព្រះមហាក្សត្រ

-អគ្គលេខាធិការដ្ឋានរដ្ឋសភា

-ខុទ្ទកាល័យសម្តេចក្រុមព្រះនាយករដ្ឋមន្ត្រីទី១

-ខុទ្ទកាល័យនាយករដ្ឋមន្ត្រីទី២

-ដូចមាត្រា១៩

-ឯកសារ កាលប្បវត្តិ